

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Junker Vaar

Citation: Drachmann, Holger: "Junker Vaar", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 403. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann05tom-shoot-workid57074/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

For skjulte Fødselsveer den sig vaander:
 Det er en Kunstners Pust, som paa den aander;
 En Hymne nynnes gennem Mestrens Mund.

En Hymne! Ved en snehvid Barm jeg laa,
 Og Natten slog sit Forværk blødt ud over
 Min Nakke, mødens Lyd af fjerne Vover
 Hændøed under Taktslag, sagte, smaa;
 En Hymne! Kunde jeg dens Ord forstaa,
 Da vilde jeg den største Mester blive;
 Nej, kun dens Skriftegn kan jeg her afskrive,
 Dens Tankers Love kan jeg ikke naa.

TREDJE AFDELING

Vor Moders Saga.

I.

Junker Vaar.

Der gaar han i Lunden
 Med Ferskenduns Kind,
 Med Blomster omvunden,
 Med Skalken om Munden,
 Med Barnet og Ynglingen parret i Sind.
 Med Luth over Lænden,
 Med Sløjfer og Baand,

Og i Øjnene frigiort de hundrede Længslers vidrvagabonderende
 Aand.

Han spejder og titter;
 Hver Sangfugl paa Kvist
 Han spørgende fritter:
 Hvor var Du vel sidst?
 Ja ti Du kun stille
 Og duk Dig, Du lille,

Jeg véd nok, hvorom Du saa bønliggen bad,
 Jeg véd og, hos hvem Du bag Løvskjulet sad!

Han bøjer til Side
 Hver Blomst paa hvert Straa,
 Han følger de hvide,
 Som kærlige glide
 I Møde de ømme, de ventende blaa;